DEZBATERE LA CLUJ

PROPAGANDA SPORTIVĂ — REALITĂȚI, DIRECȚII, PERSPECTIVE

Dificilă, delicată, uneori neînțeleasă sau greșit folosită, PROPAGANDA SPORTIVĂ (mai exact, PROPAGANDA PENTRU SPORT) reprezintă unul din domeniile deficitare ale activității organelor și organizațiilor noastre. Pentru că ea, prin formă, are un caracter ABSTRACT, iar prin conținut trebuie să dețină atribute CONCRETE, și această mutație dintr-o sferă în alta presupune înaintea abilității profesionale, pasiune, persuasiune, dacă nu chiar și abnegație.

Greutățile muncii de propagandă decurg — în ultimă instanță — din structura intimă a omului însuși, entitate foarte complexă, din caracterul său contradictoriu, din tendința de a respinge **a priori** tot ceea ce i se impune, din faptul că „acția" naște în mod inevitabil „reacția". Specia aceasta, bizară, gînditoare și cuvîntătoare, detestă linguriță și pilula, chiar dacă ele ar conține elixirul înțelepciunii supreme.

Și tocmai de aici derivă caracterul dificil, delicat, uneori neînțeles, sau greșit folosit, al PROPAGANDEI SPORTIVE.

★

În dorința de a organiza o discuție largă pe această temă, ziarul „SPORTUL", în colaborare cu SECȚIA DE PROPAGANDĂ A CNEFS, a organizat o dezbatere la Cluj.

Bucurîndu-se de sprijinul Consiliului județean pentru educație fizică și sport, găsind solicitudinea unor oameni cu o vastă experiență practică în materie, acțiunea a avut succes, a stîrnit interes.

La cîteva din întrebările ziarului a răspuns cu multă amabilitate tovarășul AUREL DUCA — prim secretar al Comitetului județean Cluj al P.C.R., el însuși fost sportiv, un fervent sprijinitor al sportului și un devotat al exercițiului fizic, practicat la orice vîrstă și în orice ipostază socială.

Masa rotundă, organizată sub auspiciile CJEFS Cluj, s-a bucurat de privilegiul unei participări foarte competente. Iată-i pe invitații noștri, cărora le mulțumim pentru sprijin, sinceritate și risipa generoasă de idei și sugestii :

NICOLAE MUREȘANU — președintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport ; COSTICĂ CHIRILĂ — prim secretar al Comitetului județean al U.T.C. ; IOAN MUREȘAN — președintele Consiliului municipal al sindicatelor ; CONSTANTIN CUCU — președintele Consiliului municipal pentru educație fizică și sport ; ION CUTCAN — inspector șef la Comitetul județean pentru cultură și artă ; lector ABRO KOZANLIAN — șeful catedrei de educație fizică de la Institutul agronomic „Dr. Petru Groza" ; ALEXANDRU MIHAILĂ — șeful comisiei de sport și turism al Consiliului județean al U.T.C. ; dr. OLIVIA SIMU — medic specialist la Dispensarul județean pentru sportivi ; IOSIF MIHALIK — maestru al sportului, fost campion național de box, antrenor la A.S. Armata Cluj ; și trei confrați : RODICA DAN — redactor la studioul de radio Cluj ; VIOREL CACOVEANU — redactor la ziarul „Făclia" ; LASZLO FRANCISC — redactor la ziarul „Igazsag".

SCOP, FORME, MIJLOACE

Toți interlocutorii sînt de acord că PROPAGANDA SPORTIVĂ este o activitate ABSOLUT INDISPENSABILĂ, care are o MARE EFICIENȚĂ, vizează ȚELURI NOBILE, realizabile în timp. Toți interlocutorii sînt de acord că PROPAGANDA PENTRU SPORT se desfășoară încă la UN NIVEL NECORESPUNZĂTOR, este plasată deseori la PERIFERIA PREOCUPĂRILOR organelor și organizațiilor sportive, precum și ale unor factori care au responsabilități în acest domeniu, a fost nu o dată sufocată de practici șablonarde, sau substituită prin afișe și lozinci, limitată la popularizarea competițiilor. Caracterul de suprafață o face, deci, INEFICIENTĂ.

Tovarășul AUREL DUCA, remarcă :

„Cea mai bună propagandă pentru atragerea tineretului spre activitățile de mișcare este de a-i arăta că singurul mijloc de călire, de întărire a sănătății este sportul, practicat la toate vîrstele și în orice anotimp".

Primul secretar al Comitetului județean de partid socotește munca de propagandă drept o „piatră unghiulară" în acțiunea de răspîndire a sportului pe principii de masă. Citățm :

„Apetitul pentru sport trebuie deschis timpuriu, încă înaintea vîrstei școlare. Personal, socotesc decisiv în acest sens rolul familiei. Copilul intră în viață cu deprinderile căpătate acasă. De aceea o generație nesportivă va determina — în mod inevitabil — una la fel, și invers. Se creează, așadar, un cerc vicios care — o dată și o dată — trebuie rupt. Este momentul s-o facem acum!"

Despre cîteva FORME ale propagandei sportive folosite în județul Cluj ne vorbește ION CUTCAN :

„Am căutat să dăm un caracter cît mai organizat propagandei sportive. Astfel, din 1967 la Universitatea populară din Cluj a luat ființă un curs de educație fizică sub îngrijirea prof. Ion Moina. Paralel, am organizat reuniuni, conferințe, simpozioane la case de cultură, cluburi muncitorești, cămine culturale. Anul acesta, Universitatea populară și-a extins sfera de activitate, patronînd două cursuri : „Trasee turistice românești" și „Itinerarii turistice pe glob". Le fiecare, participă în medie 60—100 cursanți".

REDACȚIA : — Activitățile pe care le inițiați sînt frecventate în mod VOLUNTAR, sau sălile se umplu pe bază de... MOBILIZARE?

Răspunde IOAN MUREȘAN :

„Am renunțat să-i aducem pe oameni la o acțiune. Într-un trecut nu prea îndepărtat practica furniza cifre spectaculoase, dar nu dădea rezultate. Participarea la toate manifestările pe care le inițiem este deci strict VOLUNTARĂ".

La acest punct de vedere subscrie integral tovarășul COSTICA CHIRILĂ, așa că îl consemnăm ca atare.

REDACȚIA : — Socotiți că formele și mijloacele folosite în propaganda sportivă pot îmbrățișa un diapazon mai larg ?

Asistența răspunde spontan : DA ! Iată și cîteva păreri :

NICOLAE MUREȘANU : **„Marea dificultate a muncii de propagandă constă în aceea că ea trebuie să fie mereu vie, mereu nouă, totdeauna în pas cu actualitatea, dacă nu chiar înaintea ei. Propaganda ar trebui să folosească, pe scară largă, sondajul de opinii și statistica, pentru a veni în întîmpinarea dorințelor maselor, a preferințelor. Spre pildă, la ora actuală, tineretul este pasionat de culturism, judo, carting, zbor fără motor și alte sporturi aplicative. Măsurile concrete pentru a se satisface asemenea preferințe întîrzie, se lasă așteptate. Propaganda este, după cum se vede, în urma realității"...**

COSTICA CHIRILĂ : **„Pornind de la aceste REALITĂȚI, de la faptul că foarte mulți tineri sînt dornici să facă sport, cred că trebuie DIFERENȚIAT caracterul propagandei sportive. După vîrstă, categorii intelectuale, posibilități materiale".**

ION CUTCAN : **„Diferențierea caracterului propagandei sportive presupune participarea largă a tuturor factorilor care prin „Legea sportului" au primit îndatoriri și sarcini concrete în acest domeniu. De pildă, în programul Universității muncitorești, care funcționează în cadrul municipiului nostru, ar putea fi incluse teme sportive atractive. Sau, la Universitatea muncitorească, foarte intens frecventată, care funcționează pe lîngă Fabrica de pielărie. Să zicem un curs de culturism !"**

(Observăm cu satisfacție că tovarășul IOAN MUREȘAN notează cu grijă și atenție).

Concluzive la acest capitol al discuției ni se par cîteva puncte de vedere exprimate de tovarășul AUREL DUCA. Așadar :

- **O propagandă CONCRETĂ, ținînd seama de direcția spre care se îndreaptă preferințele maselor ;**
- **O propagandă TIMPURIE, avînd ponderea principală ÎN ȘCOALĂ, ceea ce ridică de trepte de înaltă noblețe socială misiunea profesorului de educație fizică ;**
- **O propagandă ATRACTIVĂ. În ultimă instanță, remarcă primul secretar al Comitetului județean al P.C.R., un stadion frumos, o competiție bine organizată, un regulament inteligent alcătuit, reprezintă pledoarii în favoarea practicării sportului, totdeauna mult mai eficiente decît o pancartă, o lozincă sau un afiș !"**

Absolut just !

INTERESUL PENTRU SPORT N-A SCĂZUT ; A CRESCUT EXIGENȚA !

REDACȚIA : Din discuții purtate în diferite mari orașe ale țării, cu persoane și personalități din cele mai variate domenii de activitate, a reieșit că interesul față de sport al tineretului ar fi scăzut, datorită altor numeroase tentații. Credeți că acest fenomen este o urmare a slabei propagande care se face exercițiului fizic ?

Răspunsurile primite sînt contradictorii, surprinzătoare. De pildă :

RODICA DAN : **„Interesul pentru sport a scăzut, dar numai la unele categorii de cetățeni. Mai ales la tineretul universitar care, solicitat intens pentru studiu, nu are timp și pentru activitățile sportive. În profesiunea mea, care înglobează uneori și problematica stadionului, constat că vîrstnicii preocupați de practicarea exercițiului fizic întrec ca cifre și totaluri tineretul".**

NICOLAE MUREȘANU : **„Mulți ani am fost sclavii cifrelor, am crezut orbește în ele. Și ne-am înșelat. Datele, ca atare, sînt rezultatul unor acțiuni organizate. Din acest punct de vedere numărul participanților a scăzut. Dar, după părerea mea, în aprecierea potențialului sportiv REAL al unei națiuni contează mai mult ceea ce denumim activitatea de educație fizică neorganizată, personală, individuală, la domiciliu (sau în preajma lui) și a cărei anvergură reflectă nivelul de civilizație. Din acest punct de vedere progresul înregistrat este absolut notabil".**

Intervine ABRO KOZANLIAN cu o idee care ni se pare nu numai originală dar și foarte prețioasă :

„Nu ! Interesul față de sport n-a scăzut. Dar altele sînt pretențiile. Creșterea standardului de viață în România, ca urmare directă a grijii partidului și guvernului, a produs serioase modificări de MENTALITATE. Astăzi, omul — beneficiarul confortului — locuind civilizat, avînd acasă depline condiții igienice, le reclamă (pe bună dreptate) și acolo unde merge să facă sport. Adică, dorește un vestiar, o garderobă, un duș cald. Nu știu dacă cineva, prezent aici, ar fi dispus să facă sport DIN PLĂCERE lăsîndu-și hainele undeva, pe marginea unui islaz și plecînd, la sfîrșit, acasă murdar și nădușit. Tocmai pentru că discutăm despre propaganda ar trebui să se reconsidere serios imaginea pe care ne-am format-o despre BAZA SPORTIVĂ SIMPLĂ.

★

CONSTANTIN CUCU preia și continuă :

„Mai ales la Cluj, unde condițiile de practicare a sportului de masă, recreativ, igienic sînt în continuare precare. Cîteva cifre comparative : în 1946 existau 44 terenuri de fotbal, astăzi 11 ; din 6 săli de box n-a mai rămas nici una proprie antrenamentelor sau concursurilor ; din 40 de terenuri de tenis mai sînt 6, iar față de 4 spații de lucru pentru gimnastică, mai dispunem de unul singur !"

Redacția tace, în speranța că poate alții vor... vorbi, clarificînd acest capitol nevralgic.

Avem senzația că discuția ajunge într-un punct mort. Colacul de salvare vine de la boxerul IOSIF MIHALIK, care relansează dezbaterea aruncînd pe masă o temă pasionantă :

PERFORMANȚA ȘI PROPAGANDA : MIRAJUL GLORIEI SPORTIVE ȘI TRANSHUMANȚA SPRE STADION

Așadar, Iosif MIHALIK are cuvîntul :

„Eu am ajuns în lumea sportului chemat de gloria altora, pe care îi admiram și îi iubeam, dar care — bineînțeles — nu mă știau și nici nu aveau cum să audă de mine. Copil fiind, urmăream însetat întreceri de fotbal, lupte, box, handbal... Pînă la urmă am ales mănușile și ringul. Sportul de performanță este o treabă foarte grea, care cere mari sacrificii și privațiuni, fără să aducă totdeauna răsplata izbînzii. Eu am căpătat-o, poate pentru că și norocul mi-a zîmbit. După ani de trudă și nădușală am devenit campion al țării. Cea mai frumoasă zi din viața mea rămîne aceea cînd, deținînd centura, am intrat în fabrică. Și toată lumea, de la portar la director, spunea : „A venit Mihalik, campionul !" Atunci, spre secțiile și puținele săli de box ale orașului a avut loc un adevărat exod al copiilor. Toți visau să ajungă campioni. Așa cum ajunsesem eu. Și pe nici unul nu-l înfricoșa calea aspră care duce spre performanță !"

Dr. OLIVA SIMU : **„Cîtă dreptate are Mihalik ! De pildă, după ce Ileana Silai a cucerit acea superbă medalie de argint la Jocurile Olimpice, secțiile de atletism au fost asaltate, pur și simplu, de fete. Antrenorul Biro nu putea face practic față solicitărilor".**

LASZLO FRANCISC : **„Ajungem, deci, la concluzia că SPORTUL este cea mai bună propagandă pentru SPORT !..."**

CONSTANTIN CUCU : **„...Aspect, totuși, neglijat. La Cluj, de pildă, tineretul n-a avut pînă acum prilejul să se întîlnească cu vreun medaliat olimpic. Deși ar fi dorit-o fierbinte..."**

SPORTUL — PROPAGANDĂ PENTRU SPORT

Exprimarea are indiscutabil un preț mult mai mare decît acela al unui joc de cuvinte. Oamenii trebuie atrași spre sport, dezvăluindu-li-se... sportul. Pe care de cele mai multe ori nu-l cunosc, sau nu-l înțeleg, ori îl conceap în mod greșit.

COSTICA CHIRILĂ : **„Întrecerile de calitate — iată o altă formă de a răspîndi sportul în mase și de a atrage masele către sport. La jocul de handbal România — Cehoslovacia, sala a fost arhiplină, se auzea în jurul ei întrebarea „n-aveți un bilet în plus?" Și nimeni nu avea !"**

VIOREL CACOVEANU : **„În ciuda acestei realități evidente, provinciei i se încredințau foarte rar, și doar în disperare de cauză, competiții de marcă. Dintr-o condamnabilă comoditate, marea majoritate a federațiilor sportive preferă Capitala drept loc de desfășurare pentru concursurile majore. Deși este cunoscută blazarea bucureștenilor. Ziarul „Sportul" a semnalat numeroase cazuri cînd maeștri mondiali ai gimnasticii, tenisului de masă, luptelor sau șahului s-au întîlnit la București, în fața unor tribune sau fotolii goale".**

REDACȚIA : Cînd a avut loc la Cluj ultima mare gală internațională de box ?

IOSIF MIHALIK : **„Acum 10 ani. Partida România — Italia !"...**

Comentariile sînt de prisos. Mult mai utile ar fi măsurile !...

Ia ideea inițială a acestui punct al discuției revine ABRO KOZANLIAN, cu o propunere interesantă :

„Cred că am putea trezi un mare interes pentru sport în rîndurile tineretului, recurgînd la ajutorul fostelor glorii ale stadionului. La Cluj, de pildă, s-ar putea organiza, o dată pe săptămînă, o zi în care copiii să se întîlnească cu Moina, dr. Luca, Coracu, Ileana Silai, Mihalik. Aceștia, în acea zi, timp de cîteva ore, ar urma să stea la dispoziția copiilor, să-i învețe, să-i îndrume".

REDACȚIA : Ziarul „Sportul" a și sugerat o asemenea acțiune în coloanele sale.

IOSIF MIHALIK îmbrățișează ideea, dar pare destul de sceptic : **„Ideea este, într-adevăr, ademenitoare. Dar nu-i prevăd șanse prea mari de reușită. La Cluj, sportivilor fruntași nu li se face o popularizare corespunzătoare".**

REDACȚIA : Spre exemplu..."

IOSIF MIHALIK : **„...Spre exemplu, elevul meu, ȘTEFAN GAȘPAR, campion național de juniori la box, merita să-și vadă numele, dacă nu chiar și fotografia, pe panoul de onoare al Școlii medii nr. 2 unde urmează cursurile clasei a 8-a. Ar fi fost, la urma urmei, o mîndrie pentru școală. Și, îndiscutabil, un îndemn".**

(Redacția tace din nou, reflectează și regretă, deși, de fapt, alții au de regretat. Eventual, chiar directorul Școlii medii nr. 2 din Cluj).

ALIATUL UITAT — MEDICUL !

Medicina — propaganda sportivă, iată o relație care poate să pară surprinzătoare. Dar numai la prima vedere. Fiindcă, în realitate, este vorba de două domenii apropiat înrudite, exercițiul fizic făcînd parte din arsenalul terapeuticii încă de pe vremea lui Hippocrat, iar medicina — la rîndul său — fiind totdeauna logodnica sportului.

Și totuși...

„...Și totuși, spune dr. OLIVIA SIMU, în domeniul vast, atît de însemnat și foarte arid ca mijloace de exprimare cum este propaganda sportivă, medicina, în general, și medicina educației fizice, în special, au fost foarte puțin solicitate".

Apoi, continuă, cu o cuceritoare francheță și cu o urmă de regret în glas :

„Cine altul decît medicul, ocrotitorul sănătății omului, este chemat să-și conducă auditoriul pe calea prosperității fizice ? După părerea mea, doctorul de circumscripție, de țară, duhovnicul trupesc al unei mase uriașe de oameni, are datoria de a fi misionarul sportului. În atribuția lui intră obligația ca în cadrul educației sanitare a populației să răspîndească și cunoștințele — fie chiar elementare — de educație fizică. Uriașele beneficii biologice pe care le aduce sportul nu sînt cunoscute. Aș relata că în această rebelă epidemie de gripă, pe care a trebuit s-o combatem din iarnă pînă în primăvară, cel mai puțin au avut de suferit persoanele care practică sportul.

N-ar fi rău, ca sălile de așteptare ale spitalelor, policlinicilor și cabinetelor medicale să fie utilate cu materiale vizuale de propagandă pentru sport. Imaginația fecundă a maeștrilor graficii va găsi, de bună seamă, forme de exprimare directă, atractivă și eficientă. Dar cine s-o facă ? Ministerul Sănătății ? C.N.E.F.S.ul ? Pînă acum nimeni n-a răspuns „prezent".

Dr. Olivia Simu vorbește cu o patimă, izvorîtă evident din convingere. Uzează de argumente, le dublează cu cifre și statistici, ceea ce demonstrează nu numai erudiția, dar și modul serios în care s-a pregătit pentru discuția noastră. Îi dăm în continuare cuvîntul și, cu toate că ne apropiem de ora prînzului, nimeni nu se uită la ceas.

„Investigațiile făcute de noi, spune dr. Olivia Simu, atestă o tendință spre obezitate la foarte mulți copii. Este rezultatul unei alimentații mai bune dar și consecința lipsei activităților de mișcare. Procentul scutirilor medicale de la orele de educație fizică a atins cifre de-a dreptul îngrijorătoare.

Medicina modernă plasează sportul în rîndul mijloacelor de profilaxie a bolilor nervoase. Într-o statistică pe care pot să v-o pun la dispoziție reiese faptul alarmant că acești „scutiți" au dat, peste ani, cel mai mare număr de astenici, dacă nu chiar de dezechilibrați sau de bolnavi mintali.

Aș spune, în încheiere, că reabilitarea educației fizice în școli capătă dimensiunile unei probleme de interes național. Și asta este, în ultima sau, mai curînd, în prima instanță, o chestiune de PROPAGANDĂ".

★

Aici punem punct. Deși în cadrul „simpozionului" clujean au mai fost exprimate multe idei interesante, multe gînduri utile, constructive, pasionante. A reieșit clar că opiniile dezbătute aici depășesc cadrul județean și intră în domeniul ferm al STĂRII DE FAPT și al SITUAȚIEI GENERALE. Tocmai aceasta atestă oportunitatea mesei noastre rotunde. Ea ar putea da un nou impuls propagandei pentru sport, prin generalizarea unor bune experiențe, dar — mai ales — prin eliminarea practicilor vechi, rutiniere, lipsite de viitor.

Valeriu CHIOSE
Gheorghe VLĂDICA

BAZAR HEBDOMADAR

PSEUDO-POLEMICĂ

Ceea ce mă surprinde, dar nu prea mult, este faptul că unii confrați — după trecutul meu foileton — au reacționat cel puțin straniu la gîndul că, pentru un boxer complet, forța, tehnica și inteligența trebuie să participe în părți egale la realizarea unui întreg armonios. Exercitîndu-ne profesia „cronicărească" într-o singură direcție, mutîndu-ne ochii de la terenul de sport la televizor — și mereu invers —, făcînd cu inversunare numai acest lucru, riscăm a dobîndi stereotipii ce seamănă a aripi frînte. Și cînd mai vrem să zburăm, ne tîrîm. Chiar dacă noi înșine scriem inteligent, căutînd dincolo de sportul-sport semnificații mai largi — și ele există — stereotipiile respective ne aduc în situația albatrosului lui Baudelaire — iertat să fiu pentru citarea ilustrului nume ! —, ne fixează „la podea" chiar dacă intențiile noastre sînt altele.

Psihologic, după strălucitul succes al pugiliștilor noștri, orice cuvînt care nu se schimbă în odă pare, unora dintre noi, o impietate. Și acești unii dintre noi, dintr-un zel altfel lăudabil, uită condiții de bază ale pugilatului și lovesc sub centură. Nu se poate face nimic fără entuziasm, însă entuziasmul trebuie să fie lucid. Dar să vin mai la concret. În ce mă privește, de pildă. I-am văzut învingător pe Monea. Decizia judecătorilor — investiți cu drepturi supreme a fost alta. De ce ? Răspunsul mi se pare simplu. Ei au apreciat — îmi cer scuze pentru folosirea acestui controversat concept — inteligența mai bine „lucrată" a adversarului său. Mai limpede. Covaci a terminat în forță partida care l-a scos din cursa pentru titlu. Tot judecătorii — cei „cinci de pe margine" — au dat cîștig de cauză adversarului său. Ce i-a lipsit și lui Covaci pentru a fi victorios ? Să repet incriminatul cuvînt ? Vor spune unii că la capitolul tehnică boxerul nostru nu a strălucit. Adevărat. Dar ce este această tehnică ? Este rezultatul unui proces în limitele căruia, operînd sărmana inteligență, au fost eliminate surplusurile neesențiale. Evident, cine nu dispune de forță — trebuie să ia loc între spectatorii galelor de box și nu în ring. Dar ce faci numai cu forța ? Dacă bine știu, cel ce evoluează în „careul magic" are — e adevărat că la colț — pe cineva, mereu lucid, care îl conduce. Dar acest cineva nu poate fi permanent prezent, în ring, alături de boxer. Și atunci, alături de forța, de tehnica, de bărbăția — și toate celelalte — de care dispune pugilistul, cine îl ajută cînd se află în situații critice, cine îi dă luciditatea necesară pentru a nu face „legătura cu pămîntul" ?

Ah, să mai spun încă o dată : inteligența ? !

Al. CAPRARIU

MOZAIC

- După toate probabilitățile, reprezentativa masculină de seniori a țării noastre va participa, în luna august, la un turneu în Polonia. Meciurile ce le va susține vor face parte din programul general de pregătire și verificare în vederea campionatului european de la Neapole.
- Echipa iugoslavă Mlada Bosna a invitat o selecționată românească pentru un turneu. Prima vizată este selecționata orașului Oradea.
- Se află în curs de perfectare turneul în Siria al echipelor bucureștene Progresul (m). și Școlarul (f).
- Reprezentativa feminină a Cubei va efectua un turneu în țara noastră. Evenimentul se va petrece la sfîrșitul acestei luni.
- Este posibilă participarea selecționatei de juniori a Turciei la un turneu organizat în România.
- Pentru consecvența cu care au folosit apărarea presing în campionatul diviziunar 1968—1969, antrenorii Petrică Vasiliu (Politehnica Galați), Teodora Predescu (I.E.F.S. — fete), Gheorghe Benone (Liceul nr. 35 București — fete), Valentin Dăscălescu (Liceul nr. 35 București — băieți), Horia Pop (Școala sportivă Cluj) și Mihai Nedef (I.E.F.S. — băieți) au fost propuși de Biroul Federal, pentru premiere.

Dificultăți în calea bunelor inițiative

Unele discuții purtate într-o adunare a reprezentanților echipelor de oină din diferite colțuri ale țării, asupra minusculei mingi, ne-au răscolit amintirile. Am mai scris că oina, acest joc național practicat la noi din vremuri imemorabile, nu s-a bucurat în trecut de o prea mare atenție. Transmisă din generație în generație, *hilca, hopăciul, baciul* sau *hoina* de altădată se juca după cum se apucase din bătrîni. Cu bețe din scurtătură de răchită și cu mingi făcute din părul cailor și vitelor care năpîrleau, băieții satului încingeau îndrăcita lor joacă, în care se „chiteau cu cocoloșul de pîslă". De mai bine de douăzeci de ani, oina a fost scoasă la lumină, prelucrată și înapoiată făuritorilor ei, ca un joc modern, desfășurat după un regulament cu paragrafe care nu suferă interpretări. Ca oricare alt sport, jocul de oină are o federație proprie și un calendar competițional, de la an la an mai bogat în întreceri.

Deunăzi, cînd s-au întîlnit la București, cu prilejul plenarei anuale a federației, reprezentanți autorizați ai județelor, ne-am dat seama că atît forul de resort, cît și activiștii sportului nostru național sînt animați de dorința de a atrage, în actualul sezon, cît mai mulți tineri pe terenurile de oină, urmînd să se organizeze concursuri începînd de la școlari și pînă la seniori. Mulți însă dintre vorbitori au arătat că în acțiunea de difuzare a oinei în masa tineretului întîmpină unele dificultăți, care fac inoperante toate bunele inițiative. Ce folos că o comisie județeană sau alta orășenească și-au propus să înființeze noi echipe, cînd în magazinele cu articole de sport nu se găsesc bastoane și mingi, iar în mediul rural, leagănul sportului nostru național, aceste materiale lipsesc cu desăvîrșire. Maestrul sportului *Ion Munteanu*, care antrenează echipa Avîntul din Frasin, preciza că a umblat un an de zile pînă a procurat materialele necesare secției sale de oină. Puținele mingi puse în vînzare sînt de calitate inferioară, fiind confecționate din patru bucăți de piele, în loc de opt cît prevede STAS-ul. Cusute neîngrijit, cu o piele de diferite calități și culori, umplute cu rumeguș în loc de păr de cal sau vită — iată numai cîteva din defectele care reduc foarte mult viața mingilor. Și — unde mai punem — o asemenea minge costă — nici mai mult, nici mai puțin — decît 32 de lei...

Dimensiunile, materialul și compoziția mingii nu s-au stabilit de către tehnicieni, dintr-un simplu capriciu, ci datorită necesității ca ea să fie durabilă și să aibă o greutate constantă. Atunci, de ce să existe derogări de la prevederile regulamentare ? „Inovațiile" aduse de producătorii mingilor de oină se soldează cu mari pierderi, cu sume considerabile cheltuite fără rost. Nu este necesar să mai facem socoteli. Este, însă, cazul să se pună capăt risipei, luîndu-se măsuri pentru confecționarea unor materiale sportive de calitate superioară și desfacerea lor într-o cantitate ce răspunzătoare, atît actualelor cerințe din mediul rural și urban, cît și planului de perspectivă elaborat de federație. Dar pentru aceasta e nevoie să conlucreze toți factorii interesați — întreprinderile furnizoare, organizațiile comerciale și federația de specialitate.

Tr. IOANIȚESCU

SURPRIZE ÎN „CUPA SPERANȚELOR"

Stadionul Tineretului a găzduit etapa a II-a a „Cupei Speranțelor". Pentru a doua oară, Școala sportivă nr. 2 a pierdut o partidă pe care trebuia să o cîștige, iar Rapid, cu o echipă în formare, a reușit să întreacă, în prelungiri, formația Clubului sportiv școlar.

Iată rezultatele înregistrate în etapa a II-a : Școala sportivă nr. 2 (II) — Constructorul 3—0 (neprezentare), Dinamo — Combinata Gloria-Steaua 11—3 (8—0), Grivița Roșie — Școala sportivă nr. 2 (I) 8—0 (3—0), Rapid — Clubul sportiv școlar 15—9 (6—3, 9—9).

În etapa finală, duminică 22 iunie, se vor disputa partidele Grivița Roșie — Rapid pentru locurile 1—2, și Clubul sportiv școlar — Școala sportivă nr. 2 (I) pentru locurile 3—4.

prof. N. VIZITIU, coresp.

„Cupa Valea Albă" - în atmosferă de iarnă

SINAIA (prin telefon). — Ploaia, care nu a contenit în noaptea de sîmbătă spre duminică, a îngrijorat profund pe organizatorii „Cupei Văii Albe" și pe concurenți, care vedeau periclitată desfășurarea acestei competiții de schi. A doua zi, însă, nu a mai plouat, iar temperatura scăzută a permis disputarea cursei de slalom special pe o zăpadă tare care „fugea" excepțional. Acest fapt, dar, desigur, și lunga întrerupere a activității pe zăpadă, a făcut ca abandonurile să fie excesiv de multe. Din cei 12 seniori care au luat startul, au încheiat cursa numai 3, clasați în următoarea ordine : 1. V. Brenci (A.S.A. Brașov) 59,5 ; 2. D. Munteanu (A.S.A.) 62,2 ; 3. V. Crețoi (A.S.A.) 65,9. Cristea, Vulpe, Focșeneanu, Zangor, Bălan ș. a. au abandonat sau au fost descalificați pentru pierderea unor porți.

La juniori, s-au întrunit 25 de participanți. Victoria a revenit, în mod surprinzător, lui Gh. Popa (Voința Sinaia), cronometrat cu 67,8. Au urmat : 2. I. Gheorghe (Dinamo) 74,8 ; 3. V. Scorțeanu (Șc. sp. Predeal) 89,2.

Duminică va avea loc a doua etapă a „Cupei Văii Albe", iar la 29 iunie A. S. Armata Brașov va organiza „Cupa Armata".

M. BOTA, coresp.

Printre culoare...

- Sîmbătă și duminică vor avea loc în Capitală întrecerile tradiționalului concurs dotat cu „Cupa Dinamo", deschis înotătorilor de toate categoriile.
- Prof. Remus Drăgușanu se află la Moscova pentru un schimb de experiență cu cei mai buni specialiști din capitala Uniunii Sovietice. În toată această perioadă, grupa sa de înotători, în care se află și recordmanele țării Cristina Balaban, Cristina Stănescu și Nicoleta Ștefănescu, se pregătește sub supravegherea antrenoarei Sanda Grințescu.
- Federația italiană de înot a anunțat că întrecerile tradiționalului concurs dotat cu „Trofeul celor 7 coline" nu vor mai avea loc în acest an la Roma, ci la Syracusa.

Țara noastră va fi reprezentată la această competiție de Marian Slavic, Vladimir Moraru, Dionisie Naghi și Albert Covaci.

- Paralel cu întrecerile „Memorialului Boris Skanata" ce se organizează în fiecare an la Belgrad la începutul lunii iulie, va avea loc și un turneu de polo, la care și-au anunțat participarea pînă în prezent Partizan Belgrad, T.S.K.A. Moscova și selecționata Bucureștiului. Echipa Capitalei este pregătită de antrenorul Fr. Crișan și va cuprinde, printre alții, pe A. Grințescu, Neacșu, Șt. Kroner, Băjenaru, Rusu ș.a.

La cinematograful „Patria" din Capitală